

Swelter – Songs of Distance
(2009, CoraZong CRZ 255112)

1. Wait & See
2. Still Not Won
3. The Strain We're Under
4. We Both Know
5. Saddest Meal
6. Refugee
7. Something Worth Repeating
8. You're In The Last Frame
9. She Wants To Be A Mother
10. Love Is Not For Hypocrites
11. Let Me Sleep

PAGINA 1-4: RECENSIES UIT NEDERLAND & BELGIE
PAGINA 4-5: RECENSIES UIT ENGELAND

OOR

http://oor.nl/albums_details.asp?albumType=2&typeld=4&id=7164

"Het is in al zijn bescheidenheid een mooie, organische popplaat geworden. Swelter flirt links en rechts met Americana en folk, maar de basis is nog steeds met melancholie doorspekte indiepop in de lijn van Johan en Daryll-Ann. Het geluid van de band is verder uitgediept en ingekleurd.

'Songs Of Distance' bevat herfstachtige Americana (Still Not Won), kraakheldere pop (We Both Know), maar ook felle stukken als het verbeterde Saddest Meal en Love Is Not For Hypocrites. De teksten over maatschappelijke vervreemding geven de plaat een onderhuids drama mee. De zang van Bart Drost is soms wat droog, maar hij kan ook getergd uit de hoek komen. 'Songs Of Distance' is een degelijk en sterk debuut geworden dat bovendien helemaal in balans is. En straks in de herfst is ie nog veel mooier!"

John Denekamp, OOR

Kink FM

http://www.kinkfm.com/albumvandeweek/45/Swelter-Songs_of_distance

"De productieveteranen Werner Pensaert en Uwe Teichert hebben er voor gezorgd dat de diversiteit aan opnames die Swelter voor dit album maakte tot een mooi geheel werden gesmeed. Dit alles resulteerde in een album waar de liedjes prevaleren boven solo's, de sfeer boven de teksten en de melancholie boven vrolijkheid. (...) Negatievelingen die zo nodig willen aanvoeren dat Swelter hier niets nieuws doet mogen wat mij betreft best gelijk krijgen, maar het gaat hier om de zeer knappe uitvoering die telt. Bruce Springsteen maakt immers ook al jaren hetzelfde album maar wie gaat hem daar op aanspreken?

'Songs of Distance' is een album dat weinig vrolijks te melden heeft qua teksten en nummers en daarom minder geschikt is voor airplay op de radio. Swelter durfde om in deze tijd van downloads een echt album te maken en geen verzameling van snelle popliedjes. Hulde aan de muzikant! 'Songs of Distance' is als de ontklede dame op de albumcover: wonderschoon."

Martijn Oldenhave, Kink FM

Plato Mania

<http://www.platomania.nl/album/index/id/1579471>

"Een smaakvol debuut. Met heerlijke muziek en appetijtelijke indie-songs. Toegegeven; de bijvoeglijke naamwoorden in deze voorgaande zinnen verwacht je eerder bij eten dan bij muziek. Toch is het eerste album

van Swelter uit Zwolle eigenlijk erg goed te vergelijken met de werkzaamheden van hun culinaire plaatsgenoot Jonnie Boer. Songs of Distance hapt weg als een diner bij De Librije. (...) Heerlijke composities die de muzikale honger naar kwaliteitspop stillen. Beoordeling: 8/10"

Dennis Dekker

FileUnder

http://www.fileunder.nl/archives/2009/02/swelter_songs_of_distance.php

"Als Drost zijn meest melancholische kant laat zien zit er zelfs wat Saybia-achtigs in. In een liedje als "The Strain We're Under" hoor ik dat tamelijk sterk. Dat is gelijk een van de prijsnummers van de plaat. Het verhaalt over een man die de sleur en de druk van alledag zat is en mensen op wil roepen dit te verwerpen. Ik hoop voor de frontman van Swelter dat het schrijven van liedjes nooit een sleur zal worden. Want van kwaliteit zoals hij geleverd heeft voor 'Songs of Distance', daar is altijd een publiek voor. En dat is niet ongeduldig en zal hem nooit pushen om te snel met méér te komen om hun honger te stillen of dorst te lessen."

Storm

MusicFrom

<http://www.musicfrom.nl/magazine/recensies/31518/swelter-songs-of-distance.html>

"Opwindende luisterliedjes waar je van gaat fluiten, stoere gitaarpop waar je van moet glimlachen. Niet dat de toon van de nummers vriendelijk of vrolijk is, maar simpelweg omdat de muziek zo mooi is. Het album is gemixt door de Belg Werner Pensaert, die ondermeer al werkte met Manic Street Preachers en Johan. De mastering kwam voor rekening van een andere zuiderbuur, Uwe Teichert, die zijn sporen reeds verdiende bij ondermeer Novastar en dEUS. En dat lijkt allemaal vrij logisch als je luistert naar 'Songs Of Distance'.

Swelter maakt eigenlijk een mengeling van bovengenoemde bands. Een mix van The Frames, Johan en Novastar. En de band zal voorlopig ook nog wel niet ontkomen aan vergelijkingen met deze acts, omdat het er eenvoudigweg erg veel van weg heeft. Is dat erg? Natuurlijk niet. Nummers als 'Refugee' en 'Saddest Meal' zijn prachtig, daar valt geen genoeg van te krijgen. Daarbij is het vertrouwen in liedjesschrijver Bart Drost en de zijnen groot en zullen we in de toekomst ongetwijfeld nog veel meer goeds van het kwintet horen."

Jorg Bressers

FRET

<http://www.swelter.nl/fret.jpg>

"Terwijl de lentezon flink zijn best doet, grijpen de melodien van 'Songs of Distance' de luisteraar bij de keel. Prachtige luisterliedjes die doen denken aan Johan, maar net zo goed aan het door velen haast vergeten Grandaddy (dankzij het soms wat onvaste stemgeluid van frontman Bart Drost). De aftrap vindt plaats met het elektronische Wait & See en het is direct raak. (...) Soms is het schrijven van ontroerend mooie liedjes gewoon voldoende. En dat doet Swelter met verve."

Coert van Mourik

Noordhollands Dagblad / GPD

<http://www.noordhollandsdagblad.nl/nieuws/cultuur/cdrecensies/article4450933.ece/Swelter>

"Swelter maakt charmante, smaakvolle gitaarpop en het debuut 'Songs of Distance' is een groeiplaat. Elke nieuwe beluistering levert een nieuw laagje plezier op, vooral wie gevoel heeft voor melancholie."

Fred Hoogendoorn

Revolver

<http://www.revolvermagazine.nl/>

"Het Zwolse gezelschap Swelter verdient het om gehoord te worden. In eerste instantie klinkt het wel erg bekend allemaal: invloeden van Saybia, Travis, Johan en ga zo maar even door, zijn duidelijk aanwezig. Maar na

een tijdje gaat de plaat je grijpen en merk je dat de band wel degelijk een eigen idee en geluid heeft. Daarbij is de plaat heerlijk opgenomen en past hij bij iedere gemoedstoestand.”

Paul Gersen

BN De Stem

<http://www.bndestem.nl/dossiers/play/4710248/Swelter-Seth-Walker-Telemann-Dan-Auerbach.ece>

“Coupletje-refreintjestructuur, een zanger met een fragiele stem voor de nodige melancholie en een goede mix van uptemposongs en aanstekersballads. Bij de release van hun eerste EP Swelter in 2006 werden de twintigers uit Zwolle dan ook meteen opgepikt door 3FM-dj Dolf Janssen. Hierdoor hebben ze al wat naam kunnen maken in het Nederlandse clubcircuit. Het is geen verrassing dat ook het debuutalbum Songs Of Distance elf échte popliedjes bevat. Elk liedje kan zo de ether in. (...)

‘Songs Of Distance’ is een mooie soundtrack voor het aanstaande voorjaar”

Thomas Snoeijs

Music Maker (Schijf Van Vijf)

<http://www.musicmaker.nl>

“Absoluut een stijlvolle plaat van deze heren, maar toch nog een beetje vlak. Misschien dat in de toekomst de geest nog eens echt uit de fles komt.”

Jan Menno Rozendal

“Een debuut om trots op te zijn. Een volwassen plaat met een balans waar menig band van kan leren. En wat nog belangrijker is: hij staat vol onwijs mooie liederen.”

Michiel Bulthuis

AlternativeBlog

<http://alternative.blog.nl/hollandsche-waar/2009/03/05/review-swelter-songs-of-distance>

“Voor een nieuw geluid in radiovriendelijke gitaarrock hoef je bij Swelter niet aan te kloppen, maar dat deert nauwelijks met zo’n reeks prettig in het gehoor liggende en vaak meeslepende nummers, waarbij de naam van Noord-Hollandse stijlgenoten Johan meer dan eens te binnen schiet. Aan de zang ligt dat overigens niet: de stembanden van Drost klinken aangenaam rappend. (...)

De band overtuigt met verve dankzij deze elf goed in elkaar gestoken liedjes in veertig minuten tijd, op een uitermate verzorgd klinkend album.”

Joris Rietbroek

Nederlands Dagblad

<http://www.nd.nl/>

“Stevige, maar toch subtiel gearrangeerde muziek met goed gitaarwerk en intelligente teksten.”

Herman Veenhof

Nieuwe Geluiden

<http://nieuegeluiden.blogspot.com/2009/04/swelter-songs-of-distance.html>

“Swelter doet geenszins onder voor het zojuist gelauwerde Storybox, maar bewandelt heel andere paden met een heel ander doel. Hun debuut ‘Songs of Distance’ kent een duidelijke inhoudelijke lijn: maatschappelijke distantie, geen onbekend verschijnsel. In een steeds kleiner wordende wereld viert onbegrip hoogtij en dit wordt in de anekdotische, melancholische ballads van Swelter telkens opnieuw verteld.

‘Songs of Distance’ is een hecht album met een perfecte opbouw. Met The Strain We’re Under en We Both Know bereikt het geluid een volgroeide climax die vanaf dat punt de standaard wordt. Swelter kiest niet voor een onconventioneel geluid en daarmee worden vergelijkingen eigenlijk overbodig. Toch, als je liedjes schrijft die afwisselend kunnen klinken als het betere werk van Travis, REM of The Strays, mag dat vermeld worden.

Het geluid is even herkenbaar als de thema's, waardoor de smaakvolle nummers gemakkelijk gedijen. (...) 'Songs of Distance' maakt een onvermoeibaar solide indruk, maar hoe moet dat verder na deze apotheose?"
Benjamin Vis

3voor12 Overijssel

<http://3voor12.vpro.nl/artikelen/artikel/41596974>

"Het mag duidelijk zijn dat Swelter een geweldig debuutalbum heeft neergezet in een genre dat af en toe nog ondergewaardeerd wordt. Heerlijke muziek die zich geweldig leent voor regenachtige dagen maar misschien nog wel beter tot zijn recht komt op een warme lenteavond. 'Songs of Distance' biedt een vertrouwd geluid, met veel kwaliteit."

Steven Oldengarm

Gitarist

<http://www.swelter.nl/gitarist.jpg>

"In elf liedjes vertellen de Zwolse indierockers kleine verhaaltjes over heimwee en melancholie, verpakt in een alternatief jasje met onder meer elektrische viool en mellotron. Swelter bewijst zich als een goed ingespeelde band, die duidelijk alle tijd heeft genomen voor dit debuut. Dat betaalt zich terug in lekker functioneel ingevulde songs: gitarist Erik Delobel grossiert in puntige lijntjes en ook bassist John Zoet speelt geen noot te veel."

Stilllife

http://www.stilllife.nl/index.php?option=com_content&view=article&id=200:swelter-songs-of-distance&catid=31:indie

"Tijdens het luisteren van de eerste noten van het debuutalbum van het Zwolse Swelter valt direct op hoe on-Nederlands de band klinkt. Hoe klinkt de band dan wel? Al snel flitsen namen als The Frames en Travis langs, maar het vergelijken laat ik liever aan anderen over. Zanger Bart Drost heeft met "Songs Of Distance" een evenwichtig en vooral melancholiek album gemaakt dat tot het laatste nummer de aandacht weet vast te houden. Zijn prettige stem geeft de songs precies de juiste broodnodige emotionele lading mee. Dit debuut klinkt volwassen en ook heel doordacht."

Kwetal

(RECENSIES UIT ENGELAND OP DE VOLGENDE PAGINA'S)

(REVIEWS FROM ENGLAND)

Maverick Magazine (UK)

<http://www.maverickmagazine.com>

“ On this debut album, that was recorded over a seven month period, Dutch band Swelter have produced what can best be described as a true European album that takes different elements of music in and around the continent and mix things up so vividly that you sometimes wonder how the heck they manage to do it. (...) This being their debut album, the quality which they demonstrate here is quite astonishing. Like many albums reviewed for *Maverick*, the total number of bands who have released their debut album that really show to the music world that new ideas and high quality material is still around and being released, keeps on increasing. Swelter are no exception. Excellent album which reverberates the factors and elements that makes music great.” ****

RH

Rock 'n Reel Magazine (UK)

<http://www.rock-n-reel.co.uk>

“Dutch indie? Not a term I've heard before (...) However experts and purists define 'indie', if Swelter are representative, I like it. 'Songs of Distance' ranges in its diversity from the gravelly Americana-derived 'Still Not Won' to the chugging pop of 'Something Worth Repeating' and 'You're In The Last Frame', all the while expertly executed and tuneful.

I'm always a sucker for melodic but understated bass-lines and the preponderance of them on these dozen tracks adds subtle harmonic substance to what is generally an impressive album.”

David Innes

Leicester Bangs (UK)

<http://www.leicesterbangs.co.uk/may09-6.html>

“Dutch guitar pop - grown up and elegant. The Dutch do this sort of thing well; bands like Bettie Serveert and Daryll-Ann spring to mind, and Swelter are now added to the list. The songs here touch all sorts of downbeat subject matter; fear, isolation and misunderstanding. Truths that are probably best left unsaid, unless you're a songwriter with a particularly sympathetic touch.

Bart Drost is the songwriter, and is undoubtedly aware that many others have tapped into this rich melancholic vein. Fortunately, he and his bandmates are astute enough to realise the pitfalls, and have stamped their own identity all over these recordings. It's an album suited to twilight listening, and the finer songs, "Wait and See", the keyboard dominated "Still Not Won" and the soaring "Saddest Meal" will guarantee repeated plays 'til bedtime.”

Rob F.

ToxicPete (UK)

<http://www.toxicpete.co.uk/swelter.html>

“'Songs Of Distance' is the brilliant new album from Dutch alt pop-rocksters Swelter and pop-sided, melodic, melancholia seems to be the name of the game as far as Swelter are concerned. 'Songs Of Distance' sits somewhere on the 'darker' side of the popular music spectrum, it's wonderfully conceived, stunningly constructed and is surely a genuine contender. (...)

'Songs Of Distance' by Swelter has the potential to be a really big album. It has classic features and noble qualities; mature and far-reaching, 'Songs Of Distance' by Swelter should be able to reach out to music lovers everywhere. It has a feeling of longevity about it, this could be around for quite a while yet as it builds a reputation and slowly works its magic.“

Peter J Brown

Fatea Magazine (UK)

<http://www.fatea-records.co.uk/magazine/releasesbh.html>

"There was a time when the word pop was quite well respected. It used to mean well written songs, good tunes and an uplifting feeling. Then it drifted into being used to describe something that was bland, manufactured, but radio friendly. Well maybe it's time to reclaim the word. Dutch band Swelter would be one of the bands to step into the breach.

Hints of indie to give the sound an edge, but at it's heart good honest melancholic guitar pop. That doesn't mean sacrificing content for style. "Songs Of Distance" contains well written pieces on how society no longer communicates with it's self."

Fatea Magazin

SleazeGrinder (UK)

http://sleazegrinder.blogspot.com/2009_05_17_archive.html

"It's always a glorious eulogical incident when you stumble almost blindly in love with something you figured you'd despise for being paltry example of indie-whingery. Such is the case with this Dutch americana group – and their bleary red-wine-dead-eyed country plainsongs for the wronged.

With supporting organ and violins atop guitars and wreathed in an air of Peter Perrett minus the haughty junked-up disinterest, these Songs Of Distance detail the painful slide into departure when it's all in slow motion but there's little power you can exercise to cool the flow (The Strain We're Under, We Both Know, You're In The Last Frame).

Taking the No Depression tag of alt.country to it's literal meaning these eleven songs steadfastly refuse to lapse into morose despondency, or, worse, whimpering, but convey the real desolation of heartache as few have or can. More heartwarming than harrowing, you sense songs rippling toward you from a more beautiful stream of melancholic conscience akin to The Jayhawks dolorous and grace-dappled Tomorrow The Green Grass. (...) Unsettling, reassuring, potentially upsetting, but wondrous nevertheless."

Stu Gibson

FairHearing.co.uk (UK)

<http://www.fairhearing.co.uk/?p=545>

"This is a Dutch indie band and this is intended to be a set of very personal and reflective compositions from mainman Bart Drost. The misty cover art hints at what the listener hears and first impressions are vaguely RadioHead territory but more tuneful. It must be said, this disc would kill a party but makes sense as a solo listen.(...)

The overall impression is of a record that is sincere, well-played, tuneful, but all the same, a downer with not much at all in the way of a ray of light or a twinkle of hope. But for those who find Joy Division and Nick Cave too lighthearted... With fairness in comment being our eternal aim, this record achieves the mood it sets out to create. So it's a success."

Pete Sargeant